

er denne Kyst saa utilgængelig og saa udsat for den sværeste Sø, der findes paa Vestkysten, at der var al Anledning til saa vidt muligt at tilvejebringe Landingssteder paa denne Strækning; men paa den anden Side stille Forholdene sig her yderst ugunstigt for Anlæg af Læmoler paa Grund af den stærke Sandvandring, der foregaar langs Kysten. Man maatte da bygge Molerne parallelt med Kysten, men Udgifterne herved vilde — særlig paa Grund af Bundforholdenes foranderlige Karakter — blive aldeles uforholdsmæssige. Kommissionen har derfor opgivet Tanken om Moleanlæg paa denne Kyststrækning, men har til Gengæld anbefalet, at man til Støtte for Kystfiskeriet anskaffer endnu en Redningsdamper af „Vestkysten“s Type.

Regeringen er med Kommissionen enig i, at der ved Anlæg af Læmoler antagelig kan skabes gunstigere Betingelser for Kystfiskeriet, og i, at der er Opfordring for Staten til at overtage Anlægget af saadanne Moler. Men medens Kommissionen — som anført — har foreslaaet, at man foreløbig indskrænker sig til at bygge en Læmole ved Klitmøller og først senere eventuelt skrider til at anlægge endnu en Mole, og da ved Hanstholm, har Regeringen fundet det rettest hellere straks at gøre Skridtet fuldt ud ved at anlægge to Læmoler, og da henholdsvis ved Hanstholm og Vorupør. Man er herved gaaet ud fra den Betragtning, der — som det af det ovenstaaende vil ses — ogsaa deles af Kommissionen, at der ved Anlæg af en enkelt Læmole ikke skabes Betingelser for en saa vidt mulig sikker Landing under Storme fra de forskellige Vindretninger, men at saadan Sikkerhed efter Omstændighederne vil kunne naas ved Anlæg af to Moler i ikke alt for stor Afstand fra hinanden. Den ene af disse Moler bør da ligge ved Hanstholm, og medens det, naar der kun var Tale om at bygge en enkelt Mole, kunde være rigtigt at lægge den ved Klitmøller, maa det foretrækkes, naar der bygges to Moler, at den anden lægges ved Vorupør, dels fordi Fiskerbefolkningen ved og i Nærheden af Vorupør er den talrigste, dels fordi en Mole her, der bygges i Retning N.V. fra Kysten, i Forbindelse med Hanstholm-molen, der bygges i Retningen N. fra Kysten, vil yde bedre Landingsvilkaar under forskellige Vindforhold end en Mole ved Klitmøller, der maatte bygges i Retningen N.N.V.

Bekostningen ved Anlægget af de nævnte to Moler, der paaregnes byggede i Overensstemmelse med de af Vestkysthavne-

Kommissionen angivne Konstruktioner, maa anslaaes til ca. 1 Mill. Kr. for hver, og Anlægget maa antages at ville strække sig over 3 Arbejdsaar for hver Mole. Det vil være hensigtsmæssigt at udbyde Bygningen af Molerne i samlet Entreprise til Udførelse i 6 paa hverandre følgende Aar, idet man derved opnaar, at Udgifterne til det for Arbejdets Udførelse fornødne, forholdsvis kostbare Materiel kunne fordeles paa begge Anlæg.

Med Hensyn til Kommissionens Forslag om Anskaffelse af endnu en Redningsdamper af „Vestkysten“s Type skal det bemærkes, at dette Spørgsmaal er under Overvejelse i Landbrugsministeriet, under hvis Ressort det henhører.

3. Høfdeanlægget.

Til Vedligeholdelse af Limfjordens vestlige Indløb ved Thyborøn, der er udsat for Tilsanding paa Grund af de Sandmasser, der fra Vesterhavet føres ind i Løbet, og som for en stor Del hidrøre fra Bortskæring af Land paa Vestsiden af den nordre Limfjordstange, blev der i sin Tid anskaffet et Sandpumpeskib. Da det ved Hjælp af dette Skib var lykkedes ikke blot at vedligeholde, men endog at forøge Dybden i Løbet fra 6 à 6½ Fod til 11 Fod, ligesom der ogsaa paa Barren i Havet uden for Thyborøn Kanal var foretaget Uddybning med et gunstigt Resultat, maatte det — særlig ogsaa under Hensyn til, at der ved Statens Foranstaltning blev tilvejebragt et 13 Fod dybt Sejlløb gennem hele Limfjorden — naturlig blive Genstand for Overvejelse, om det ikke skulde være muligt ved passende Foranstaltninger dels at hemde den stedfindende Sandvandring fra Vesterhavet ind i Thyborøn Kanal, dels at holde et dybere og bedre Sejlløb over Havbarren end det forhaandenværende. Over dette Spørgsmaal udbad Ministeriet sig derfor i November 1897 en Udtalelse fra Vestkysthavne-Kommissionen.

I Kommissionens Svarskrivelse af Januar 1898, der findes aftrykt i Betænkningen S. 148 ff., udtales det som Kommissionens enstemmige Opfattelse, at den mest betryggende Foranstaltning til Forbedring af Besejlingsforholdene i Thyborøn Kanal vil være Anlægget af et System af 28 Høfder med tilhørende Diger fra den nordre Limfjordstanges Sydspids til Lodbjerg, ved hvilken Foranstaltnings Gennemførelse der ogsaa opnaas en Beskyttelse af den for